

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

*Want
wat de
mens
zaait,*

*zal hij ook
oogsten
Galaten 6:7*

8 Jozef in de
gevangenis

18 God op de troon
de wegen waarlangs Hij
over de mens regeert

29 Gehoorzaamheid
heeft een
slechte naam

Inhoud

■ Jezus Christus

Jezus Christus - Uniek (7).....	4
---------------------------------	---

■ Bijbel praktisch

Jozef in de gevangenis.....	8
Uit alle volken, stammen en talen - Huitoto	12
God vervult profetieën.....	14
Gehoorzaamheid heeft een slechte naam	29

■ Stof tot nadenken

God op de troon	18
Ogenblik.....	23

■ Bijbelstudie

3 Johannes.....	24
-----------------	----

■ Aan de Slag:

Geheimschrift.....	25
--------------------	----

■ Actueel

Sterrenstof	26
-------------------	----

■ Goede boodschap

De toekomst voorspellen!?	32
---------------------------------	----

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock © Pixabay
© Wikipedia © ChatGPT
© Stg. UHWDW © Copilot
© Google Maps

Layout:

Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! versijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secre@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Bladzijde 1-11 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 12 © Google Maps

Bladzijde 13 © www.freepick.com
Bladzijde 14-24 © www.stock.adobe.com

Bladzijde 26 © Copilot
Bladzijde 28-32 © www.stock.adobe.com

Beste lezer,

Je leest nu het 8e en laatste nummer van Volg Mij! van 2025. Het is bedoeld (en jij kunt er gebruik van maken) om de Heere en Zijn Woord beter te leren kennen!

Bij alles wat je leest of luistert om meer van de Bijbel te begrijpen, geldt dat de geciteerde Bijbelteksten het belangrijkste zijn. Zoek de Bijbelteksten op en denk erover na. Dan ga je geweldige dingen ontdekken. Het artikel is maar een hulpmiddel, de Bijbelteksten zelf mogen je aanspreken.

Neem bijvoorbeeld het eerste artikel uit dit nummer. Het gaat over het gezicht van de Heere Jezus. De geciteerde teksten zijn indrukwekkend en ze versterken elkaar. Samen geven ze een heel bijzonder beeld. Als je er de tijd voor neemt, zul je soms niet door kunnen lezen, maar krijg je behoefte om de Heere Jezus te danken. Waren we maar meer op die manier met Gods Woord bezig!

Verder kun je onder andere lezen over:

- de Huitoto's in Zuid-Amerika. Indrukwekkend dat er nog steeds zulke stammen bestaan. Bizar hoe de 'beschaafde' wereld hun gewoontes beschermt.
- hoe Jozef zwaar beproefd werd in de gevangenis en op God heeft gewacht terwijl hij zich nuttig maakte! Leerzaam voor ons!
- de derde Johannes-brief. Die is kort en leert ons dat liefde en waarheid samen moeten gaan. Welke ontrouwe man en welke twee trouwe mannen (naast de schrijver Johannes die zich als 'de oudste' voorstelt) worden er genoemd? Waaruit bestond hun (on)trouw?

Veel succes en zegen!

Marcel Ros

Jesus Christus – Uniek (7)

Overdenkingen over de Verlosser

Het aangezicht van de Heere

Ter afsluiting van deze korte serie overdenkingen over de Heere Jezus, willen we over het aangezicht van Jezus Christus nadenken. Deze studie kan ieder voor zichzelf voortzetten om zo te groeien in het kennen van de Heere Jezus. Met het resultaat Hem met bijzondere vreugde te prijzen en te aanbidden.

Wanneer er in de Bijbel wordt gesproken over 'het aangezicht', wordt aan de ene kant het gezicht van een persoon bedoeld. Aan de andere kant wordt daarmee ook vaak de persoon zelf bedoeld (bijvoorbeeld in Ex. 33:14; Ps. 34:16; 2 Kor. 2:10¹). Zo is de waardering voor de persoon vaak verbonden met eerbied hebben voor het aangezicht van deze persoon.

- De evangeliën geven geen bijzonderheden over het aangezicht van de Heere Jezus tijdens Zijn bediening hier op aarde. Hij was ongetwijfeld in Zijn waardigheid '... veel mooier dan de andere mensenkinderen ...' (Ps. 45:2). De vraag is echter of dat aan Zijn gezicht te zien was, want Zijn volk had een ander aanzien en optreden van de Messias verwacht (Jes. 53:2). Maar toen Hij met drie discipelen op de berg was en Hij voor hun ogen van gedaante veranderde, **straalde Zijn gezicht als de zon** (Matth. 17:2). Heel Zijn stralende heerlijkheid als de mens geworden Zoon van God (vers 5), Die eenmaal als Koning zou heersen, werd zichtbaar. Dat was een soort preview van de toekomst. Maar eerst moest de Heere Jezus nog door zwaar lijden heen gaan, waardoor ook Zijn aangezicht werd geschonden.
- Christus wist dat Hij na Zijn dood en opstanding weer in de hemel zou worden opgenomen. Maar deze weg naar Jeruzalem, naar Golgotha, vereiste vastberadenheid. **En zo keerde Hij Zijn aangezicht**² naar

Jeruzalem om daarheen te reizen (Luk. 9:51-53). Niets en niemand kon Hem van deze weg afbrengen – noch de duivel noch de discipelen, noch Zijn bewustzijn van het aanstaande lijden.

- Deze vastberadenheid, gevoed door Zijn liefde voor God en voor ons, deed Hem **Zijn gezicht³ als hard gesteente maken**. Dat was geen houding van onverschilligheid, geen menselijke verharding, maar een houding van wilskracht. Deze houding werd gekenmerkt door afhankelijkheid van God en een diep verlangen om te voldoen aan Zijn wil. Geweldige Heere! De Heere Jezus wist dat Hij niet beschaamd zou worden, maar dat God Hem erdoorheen zou helpen (Jes. 50:7).
- De mens Christus Jezus worstelde in Gethsémané en **wierp Zich met het gezicht** ter aarde (Matth. 26:39) – als uitdrukking van de diepste nood en de intensiefste smeking.
- Nauwelijks was deze zware nood voorbij of Jezus werd gevangengenomen en nog diezelfde nacht door de Joodse raad verhoord. Na een onterechte veroordeling vielen deze leden van de raad en hun dienaren over Hem heen, **spuwden in Zijn gezicht, sloegen Hem met vuisten en begonnen Zijn gezicht**

¹ 'Persoon' in 2 Korinthe 2:10 komt in het Grieks overeen met het woord voor aangezicht in hoofdstuk 4:6.

² Hier in overdrachtelijk betekenis voor 'persoonlijkheid, innerlijk, innerlijke houding' bedoeld.

³ Zie opmerking in voetnoot 2.

te bedekken, om met Hem een onwaardig spel te spelen (Matth. 26:67; Mark. 14:65). Iemand in het gezicht spugen was ook in de Joodse cultuur een uitdrukking van de diepste verachting (verg. Num. 12:14; Deut. 25:9). En een klap in het gezicht is tot op vandaag een heftige haatreactie. Maar de Heere **verborg Zijn aangezicht niet voor smaad** (in het gezicht slaan) **en speeksel** (in het gezicht spugen) (Jes. 50:6)!

- Ook de **Romeinse soldaten sloegen Hem in het gezicht** nadat Hij aan hen was overgeleverd (Joh. 19:2,3). Hij had al Zijn haters binnen één seconde kunnen vernietigen – maar Hij bleef zwijgen. Hij toonde Zijn totale zondeloosheid en daar-

mee Zijn volmaaktheid als Lam van God!

- Vuistslagen, slagen in het gezicht, een doornenkroon op het hoofd, slagen met een stok op het hoofd, een wrede geseling, naar het kruis gebracht en daaraan gespijkerd: wie verbaast zich erover als Jesaja uitroept dat velen zich over Christus hadden ontzet, omdat **Zijn gezicht zo geschonden was** (Jes. 52:14)! De mens toonde zijn ware gezicht, zijn 'lelijke gezicht', slechtheid op slechtheid – en misvormde regelrecht zijn Schepper. De Bijbel noemt geen details en laat ons vooral het innerlijke lijden van de Heere zien. Maar ook dit lijden trof Christus diep: **schande bedekte Zijn gezicht** (Ps. 69:7), heel Zijn verminkte lichaam was een uitdrukking van de smaad en martelingen die onze Heere moest ondergaan.
- Decorwisseling: Christus is opgestaan, de discipelen waren verheugd toen ze de Heere zagen. Geen woord meer over **het geschonden gezicht** – maar wel over Zijn doorboorde handen en voeten (Luk. 24:39; Joh. 20:20,27).
- Christus in de hemel – zonder Hem lichamelijk te kunnen zien, zien we **de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus** (2 Kor. 4:6). De verheerlijkte Verlosser in de hemel toont ons de hele spanwijdte van het Wezen van God: liefde, licht, genade, heiligheid. Zo groot is Hij!

*Jezus komt!
Het stijgt boven
alle duisternis
van deze wereld uit.
Wat ons hier
benauwt, belast,
blijft achter –
we zijn op weg
naar huis!*

- Een nieuwe decorwisseling: Johannes ziet zijn geliefde Heere heel anders: als Rechter, en **Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht** (Openb. 1:16; verg. Openb.10:1). De vernederde Zoon des mensen is hier de verhoogde Mensenzoon, Die autoriteit heeft over het hele universum. Niets is verborgen voor Zijn 'gloed' (Ps.19:6). Jezus is Redder – en spoedig Rechter. Hemel en aarde zullen voor Zijn aangezicht vluchten, maar niemand zal aan Zijn vonnis ontkomen. Ken jij de Heere Jezus al als je Redder? Dan hoef je niet bang te zijn voor Hem als Rechter, maar kun je je op een fascinerende toekomst verheugen.
- De pracht en schoonheid van de Verlosser kennen wij hier als mensen met onze begrensde capaciteiten altijd ten dele en waarschijnlijk ook nooit in alle details. Maar spoedig, in de hemel, zullen we onze Heere '**van aangezicht tot aangezicht**' zien (1 Kor. 13:12). Rechtstreeks in het aangezicht van de Verlosser te kijken, '**Zijn aangezicht zien**', en Hem eindelijk te zien hoe Hij is – een geweldig perspectief (Openb. 22:4; 1 Joh. 3:2)! Waardig is het Lam om te ontvangen alle eer en heerlijkheid – ook van mij vandaag en tot aan Zijn wederkomst!

Martin Schäfer

De jonge dienstknecht in moeilijke omstandigheden

Een briljante verhaallijn, bijzonder op elkaar inhakende gebeurtenissen, levende karakters, intriges en heel veel emoties – Jozefs geschiedenis leest als een dramatische familiesaga. Maar het Bijbelse verslag biedt veel meer dan spannend vermaak. Het is bijzonder leerzaam voor jonge Christenen die net als Jozef een leven met God willen leiden en in moeilijkheden komen.

Een jongeman zit in de bak. Het is er donker, zijn voeten zijn open geschuurd, omdat ze in de boeien vastzitten (Ps. 105:18). Maar zijn gedachten kwellen hem het meest. En hij heeft heel veel tijd om na te denken. Maar waarom? Wat had hij dan voor verkeerd gedaan? Hij had toch alleen maar zuiver willen blijven, toen hij het onzedelijke aanbod van een getrouwde vrouw af sloeg. En nu dit! Is dit het loon voor zijn correcte gedrag?!

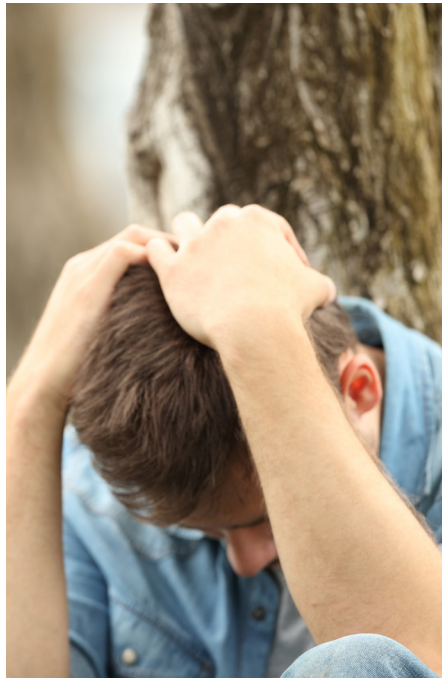
Voorals in de nachten is het erg moeilijk, als alles rustig is en zo nu en dan het gerinkel van de kettingen te horen is wanneer hij zich beweegt. Hij denkt aan zijn geliefde vader, die ver weg in zijn vaderland is, en aan het onrecht dat zijn broers hem hebben aangedaan. Hoe ze voortdurend over hem heen vielen en hem uiteindelijk onverschillig als slaaf naar Egypte verkochten. Hij is op het dieptepunt van zijn leven aangekomen en zit hier in dit donkere gat. Alles lijkt hem tegen te zitten.

Maar dan richt hij zijn gedachten naar zijn God, en in de koude cel wordt het hem plotseling warm om het hart. Mensen hebben Jozef vaak teleurgesteld, maar God was trouw; Hij was altijd dicht bij hem gebleven. Ook hier in het donker voelt hij dat Gods hand hem leidt en hem beschermend vasthoudt (Gen. 39:21; verg. Ps. 139:8-10). Diep vanbinnen klampt Jozef zich vast aan de gedachte dat God een plan met zijn leven heeft. Destijds in zijn vaderland had God door dromen tot hem gesproken en hem gezegd dat hij een-

maal heersen zou. Maar daar is hij op dit moment nog ver van verwijderd. Heeft God Zich soms vergist? Is God soms de controle kwijt? Nee, absoluut niet! God zal Zijn plan wél ten uitvoer brengen. Waarschijnlijk wat later dan Jozef wenst, maar Hij zal het doen!

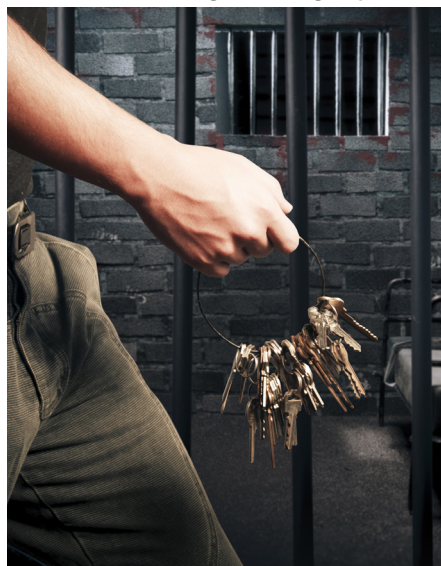
Wachten en dienen

Jozef verwijt God niets en hij gaat ook niet 'bij de pakken neerzitten'. Hij wil op God vertrouwen en rustig op Gods redding wachten (verg. Klaagl. 3:25-26). En terwijl hij wacht, gebeurt er iets merkwaardigs: in plaats

van in zelfmedelijden te verzinken, begint Jozef zich nuttig te maken. Hij gebruikt zijn wachttijd door tot zegen te zijn voor zijn medemensen. 'Maar de

HEERE was met Jozef en bewees hem Zijn goedertierenheid; Hij gaf hem genade in de ogen van het hoofd van de gevangenis' (Gen. 39:21). De gevangenisdirecteur ziet in deze jonge kerel geen zware crimineel, maar een bewaamde man, die van aanpakken weet. Daarom zet hij Jozef aan het werk en laat hem helpen bij de dagelijkse bezigheden. Hij geeft hem ook de zorg voor zijn medegevangenen. En omdat de Heere Jozef zegent, slaagt hij erin al

zijn werkzaamheden goed te doen. Hij krijgt steeds meer verantwoordelijkheden, zodat de gevangenisdirecteur uiteindelijk nergens meer naar om hoeft te kijken (verg. Gen. 39:23).

Op een bepaald moment krijgt Jozef een bijzondere opdracht: hij moet voor de schenker en de bakker van de farao zorgen. Beiden waren in ongenade gevallen en in de gevangenis

terechtgekomen (Gen. 40:1-4). Dat alles hoort bij Gods geniale plan: God werkt op de achtergrond en brengt in een donkere gevangenis Jozef in contact met de kring rond de farao.

Naast praktische hulp verleent Jozef ook geestelijke diensten aan deze twee medegevangenen. Op een morgen merkt Jozef namelijk een verandering bij de twee op; hij ziet dat ze van slag en verdrietig zijn. Dat laat hem niet koud. Hij laat zich informeren en moedigt ze aan hun verhaal te vertellen. Geduldig luistert hij naar de dromen die de beide gevangenen bezighouden. Dan wordt de zielzorger een profeet: Jozef weet door Gods openbaring direct wat God door die beide dromen wil zeggen. Want hij kende de vertrouwelijke omgang met Zijn Heere. Daarom is hij nu in staat Gods boodschap uit te leggen. Nauwkeurig en gedetailleerd verklaart hij beide dromen. En precies zoals Jozef voorspeld heeft, gebeurt het drie dagen later.

Er ontkiemt nieuwe hoop in hem. Jozef verwacht dat de schenker na zijn vrijlating een goed woordje voor hem bij de farao zal doen. Dag in, dag uit wacht hij erop dat de gevangenisdeur eindelijk opengaat en men hem vrijlaat. Maar niets van dat alles gebeurt. Jozefs geduld en zijn vertrouwen op God worden verder op de proef gesteld: rustig wachten. Niet op menselijke hulp vertrouwen. Niet vanbinnen rebelleren. De zaak aan God overgeven.

Daarna het heerlijke einde: na twee jaar komt er eindelijk een eind aan al dat wachten. Nu maakt God Zijn belofte waar (Ps. 105:19,20). De deur gaat open, Jozef wordt uit de gevangenis gehaald en naar de Farao gebracht. Plotseling gaat alles heel snel – binnen een paar uur wordt Jozef van een vergeten gevangene tot de machtige onderkoning van Egypte (Gen. 41).

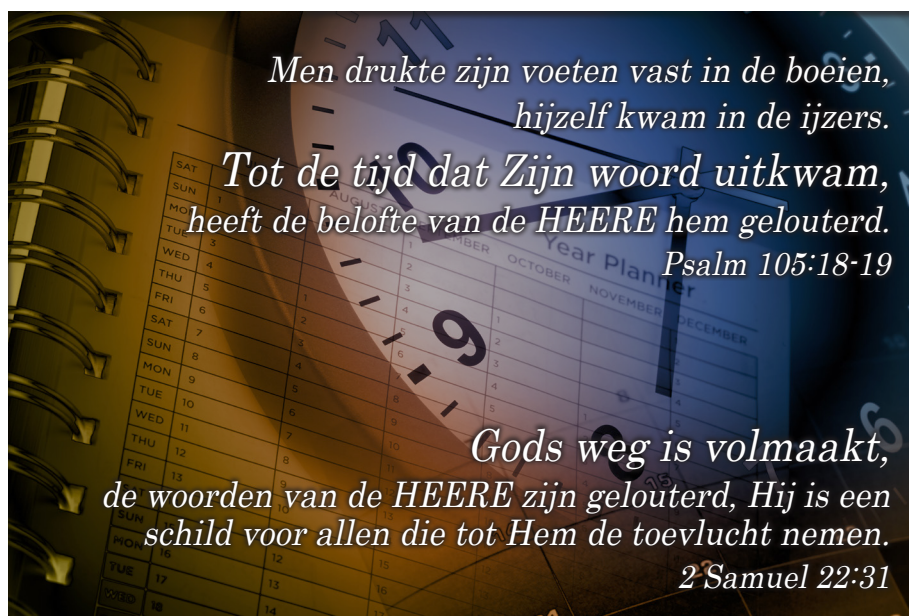
Wat ik daaruit leer

God heeft deze geschiedenis voor ons in Zijn Woord laten opschrijven. Herken jij jezelf erin? Misschien voel jij je ook onterecht slecht behandeld. Misschien lijkt jouw gewone dagelijkse leven soms op een gevangenis. Je komt er niet uit; je komt niet verder. Je wacht eindeloos totdat de deur eindelijk opengaat, God ingrijpt en de

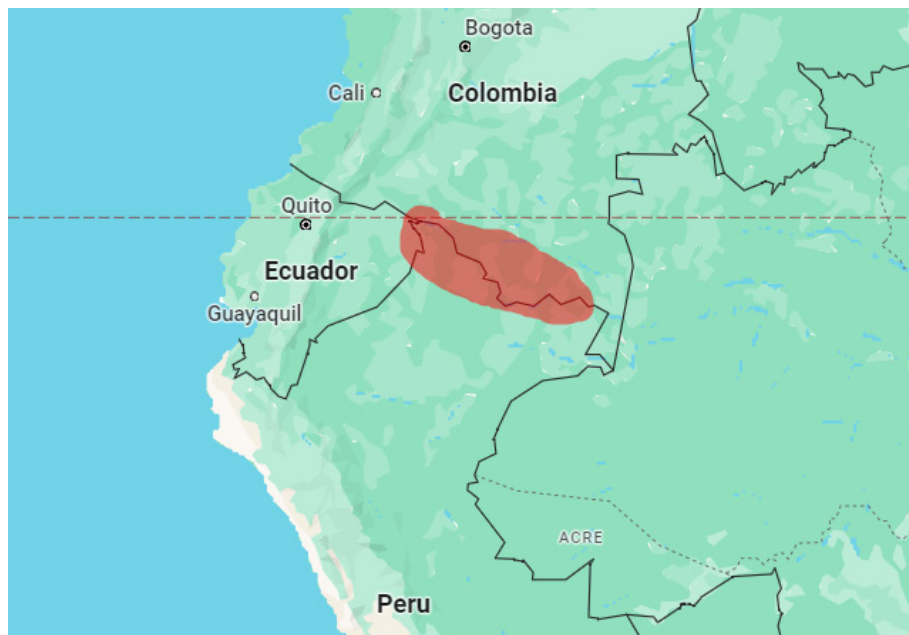
situatie in jouw voordeel verandert. Maar op de een of andere manier gebeurt er niets. Helemaal niets, hoewel je zo intensief bidt. Rustig wachten is een van de moeilijkste lessen in de school van God. Jozefs verhaal kan je moed geven dat God een plan voor je leven heeft – ook een plan op termijn. Vertrouw Hem!

Bovendien spoort Jozefs voorbeeld ons aan gebruik te maken van de wachttijd. Ga niet bij de pakken neerzitten, maar word actief, dien God en je medemensen! Wees een zegen op de plek waar jij je op dit moment bevindt! Van Jozef kunnen we leren dat dat zelfs in de moeilijkste omstandigheden mogelijk is.

Jens Krommweh

Uit alle volken, stammen en talen - Huitoto

De Huitoto

De Huitoto zijn een klein volk dat diep in het Amazone-gebied woont. Het volk woont op de grens tussen Colombia en Peru, zoals op het kaartje te zien is. Dit gebied is best groot, maar dit zegt niets over het volk. Van de eens 50.000 in de 20e eeuw zijn er nog maar een paar duizend mensen over.

Voor het oog van de wereld een toonbeeld van traditionele, zuivere en fijne samenlevingen zoals ze 'ooit' overal moeten hebben bestaan. Voor de Christen een door en door heidens volk dat, net zoals wij, het evangelie van de Heere Jezus nodig heeft. Kolonisatie heeft de invloeden van de Rooms-Katholieke kerk meegebracht, waardoor de Huitoto zogenaamd 85% Christelijk zijn, maar de gebruiken die de stammen hebben getuigen hier tegen.

Familiaire banden en hiërarchie is voor de Huitoto erg belangrijk. Normaal gesproken bestaat een stam ook uitsluitend uit (de mannen van) één familie, waarbij de opa het stamhoofd is en de daaropvolgende generaties de rest van de stam uitmaken. Vrouwen worden altijd uit een andere stam gehaald; als vrouw blijf je bij de Huitoto dus nooit bij je ouderlijk huis wonen. Dat de stam in principe uitsluitend bestaat uit mannen van één familie, betekent dat een stam ook helemaal niet groot hoeft te zijn. Dit verklaart ook waarom het gebied waar de weinige Huitoto in wonen, relatief groot is.

Hoewel het volk niet meer afgesloten van de buitenwereld leeft, houden ze toch stug vast aan hun eigen taal, sociale structuur en gewoontes. Dat deze beïnvloed worden door het 'westen' wordt gezien als een schande. Het wereldberoemde Amerikaanse magazine 'Forbes' schrijft in 2013 over het behouden, promoten, sponsoren... zelfs het '**redden** van de laatste **kan-nibalen** van de Amazone'! Welke redding hebben de Huitoto nodig? Is het de behoudenis van hun cultuur, opdat ze kunnen volharden in hun zonde? Kannibalisme en kinderooffers maken traditioneel deel uit van religieuze activiteiten die de Huitoto bedrijven. Welke redding de Huitoto wél nodig hebben, behoeft geen uitleg.

Wat hun taal betreft mocht er enkele jaren geleden een Nieuwe Testament vertaald worden. Laten we ervoor bidden dat de Heere ook een Oude Testament ter beschikking stelt in de moedertaal van de Huitoto. Wellicht zullen ze dan ook het volgende Schriftgedeelte lezen: **"U nam uw zonen en uw dochters, die u Mij gebarnd had en bracht ze als offer voor hen om te eten ... Wee, Wee u! Spreekt de Heere HEERE"** (Ezechiël 16:20,23). Één offer is er geweest; één Vader Die Zijn Zoon gaf. Er is geen ander offer nodig, dan het offer dat de Heere Jezus bracht tot onnoemelijke vreugde en voldoening van Zijn God en Vader. Elk ander offer of 'werk' is een verachting van de Zoon Die op het altaar gebonden werd.

Timothé Luimes

God vervult profetieën – ook door hightech

De woestijn is een gevaarlijke plaats

Ze wilden alleen maar een interessante excursie maken vanuit de Israëlische stad Eilat naar de woestijn. De groep van 18 toeristen uit Duitsland en Oostenrijk was op een zaterdagmorgen vanuit de havenstad Eilat aan de Rode Zee met een reisleader op weg ge-

gaan. Ergens in de woestijn verloor de leader zijn oriëntatie, zodat de groep verdwaalde. De temperatuur was rond de 39 graden. Het water raakte op en de groep zond een SOS uit. Ongeveer een uur later waren de redders er. Ze vonden de groep op ongeveer 20 kilometer ten noorden van Eilat. De 18 vakantiegangers konden ongedeerd naar hun hotels in de kuststad terug worden teruggebracht – maar ze vergaten nooit hoe gevaarlijk de woestijn kan zijn!

De woestijn zal vruchtbaar worden

Twee derde van het land Israël is tegenwoordig woestijn – een woestijn waar per jaar gemiddeld minder dan 200 mm regen valt, en waar meer water door de zon verdampt dan dat er neerslag in de vorm van regen valt.

Dan is het des te verbazingwekkender dat er in de Bijbel profetieën staan die vertellen dat de woestijn in Israël op een dag groen en vruchtbaar zal zijn. Natuurkundig en meteorologisch gezien is dat eigenlijk onmogelijk, maar Gods Woord blijft waar.

Een van deze profetieën vinden we in het boek van de profeet Jesaja: 'De ellendigen en de armen zoeken water, maar het is er niet, hun tong versmacht van dorst. Ik, de HEERE, zal hen verhoren, Ik, de God van Israël, zal hen niet verlaten. Ik zal op kale hoogten rivieren doen ontspringen, midden in valleien bronnen. Ik zal de woestijn maken tot een waterpoel, het dorre land tot waterbronnen. Ik zal in de woestijn de ceder zetten, de acacia, de mirt en de oliehoudende boom. Ik zal in de wildernis de cipres plaatsen, samen met plataan en dennenboom, opdat men ziet en erkent, bedenkt en tevens inziet dat de hand van de HEERE dit gedaan heeft, en de Heilige van Israël het geschapen heeft' (Jes. 41:17-20).

Een gewaagde aankondiging – of niet? In de woestijnen van Israël zullen bronnen en waterpoelen ontstaan. Er zal water in overvloed zijn. Er zullen plan-

ten in de woestijn groeien, zelfs bomen zoals ceders, acacia's, mirten en olijfbomen.

De woestijn zal groen worden. Tegelijkertijd wordt ook de reden aangegeven waarom dit gebeuren zal: 'opdat men ziet en erkent, bedenkt en tevens inziet dat de hand van de HEERE dit gedaan heeft'.

Is dat niet verwonderlijk? Er moet wel een wonder gebeuren om deze profetie werkelijkheid te laten worden. De eerste minister-president van Israël, David Ben-Gurion, heeft eens gezegd: 'Wie in Israël niet in wonderen gelooft, is geen realist' – en hij wist waarover hij sprak.

Vervulling in het Duizendjarig Rijk

De genoemde profetie uit Jesaja 41 zal in vervulling gaan in het Duizendjarig Rijk. Dit maakt ten eerste vers 17 duidelijk, waar de nood van het gelovige overblijfsel van Israël in zijn ellende wordt beschreven. Ten tweede wordt in vers 20 van 'de kennis van de Heere' gesproken, die kenmerkend is voor het Duizendjarig Rijk (verg. Jes. 11:9). Toch is er al in Israël een gedeeltelijke vervulling van dit profetische woord geweest, waardoor wij ons over Gods grootheid verwonderen.

Plantages in de Negev-woestijn

De in 1948 nieuw uitgeroepen staat Israël moest een thuisland voor alle Joden in de wereld zijn. Om de hiervoor benodigde levensruimte te scheppen, moest er tot dan toe braakliggend woestijnland worden ontgonnen. Men moest dus de woestijn nauwkeuriger in kaart brengen. Woestijn was er in Israël immers genoeg aanwezig. En zo werd er midden in de woestijn een onderzoeksinstituut gebouwd. Als eerste begon men, nadat er in de Saudi-Arabische woestijn olie was gevonden, ook in de woestijn van Israël naar olie te zoeken. Maar onder de hete zandbodem van de Negev-woestijn was geen olie.

Toch vond men op een diepte van 1000 meter iets onverwachts – een enorm waterreservoir. Wie echter dacht dat daarmee de bewateringsproblemen waren opgelost, werd teleurgesteld. Het water onder de Negev-woestijn bevatte namelijk veel te veel mineralen. Het was daarom voor landbouwdoeleinden ongeschikt. Wat een teleurstelling!

Toen deed iemand echter een opwindende ontdekking: het mineraalrijke water uit de diepte was uitstekend geschikt voor de teelt van zowel zout- als zoetwatervissen. Zo ontstonden er

midden in de woestijn grote bassins vol vissen. En dat was nog niet alles. In dezelfde tijd deden twee waterbouwkundige ingenieurs een progressieve ontdekking. Ze kwamen erachter dat men in verhouding grote landbouwoppervlakken met relatief weinig water kon bevoeien door het water slechts druppelsgewijs toe te voeren. Toen ze hun uitvinding, die overigens vandaag nog wordt gebruikt, in de Negev-woestijn uitprobeerden, deden ze een verrassende ontdekking: als men het nog zeer mineraalrijke water slechts druppelsgewijs toevoerde, waren de planten in staat het water, ondanks het hoge mineraalgehalte, op te nemen. Dat kwam omdat het mineraalgehalte van de planten hoger was dan dat in de geringe hoeveelheid water. Daardoor konden de planten het water opnemen en groeien. Tegelijkertijd waren de vruchten uit de woestijn vanwege het hoge mineraalgehalte heel smakelijk.

Zo zijn er midden in de woestijn enorme plantages ontstaan. Men plant en oogst tomaten, paprika's, pepers enzovoort. Ook worden er verschillende bomen gekweekt die bestand zijn tegen de hitte. Omdat er in de woestijn gedurende de winter zomerse temperaturen heersen, groeien daar het hele jaar door groenten,

kruiden, dadels, olijven en natuurlijk fruit. 70% van de landbouwexport van Israël komt vandaag uit de Negev-woestijn. Zo blijkt dat Gods profetie voor een deel zelfs zonder 'wonder' (?) in vervulling gaat.

God wil geëerd worden

Soms gebruikt God de intelligentie, de daadkracht en de vindingrijkheid van mensen om Zijn plannen te verwezenlijken en Zijn profetie gedeeltelijk nu al uit te doen komen. En dat alles doet Hij, 'opdat men ziet en erkent, bedenkt en tevens inziet dat de hand van de HEERE dit gedaan heeft, en de Heilige van Israël het schapen heeft' (Jes. 41:20).

Dietmar Geese

God op de troon –

De wegen waarlangs Hij over de mens regeert

*Wat wordt er bedoeld als er wordt gesproken van 'de wegen waarlangs God regeert'? Hoe oefent God Zijn regering in deze wereld uit?
Ben ik als kind van de hemelse Vader ook bij deze regering betrokken?*

***Want
wat de
mens
zaait,***

***zal hij ook
oogsten***
Galaten 6:7

God regeert deze wereld vanuit de hemel (Dan. 4:23, enz.). Hoewel de duivel veel wanorde op aarde heeft veroorzaakt, heeft God nooit de controle verloren. Hij handhaaft zijn principes. Wanneer Hij Zijn regering uitoefent, volgt Hij de wegen die in Zijn ogen juist zijn. Dit houdt in dat Hij mensen beloont naar hun daden. Dit principe van regering is duidelijk zichtbaar in zowel het Oude als het Nieuwe Testament: *'Zij die onrecht ploegen en moeite zaaien, oogsten dat ook'* (Job 4:8), en: *'Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten'* (Galaten 6:7).

Het feit dat God er in Zijn regering voor zorgt dat mensen oogsten wat ze zaaien, geldt zonder enige beperking – ook voor gelovigen. Gods kinderen hebben echter een bijzondere relatie met God: Zijn heerschappij omvat daarom zijn vaderlijke zorg en opvoeding. In dit artikel willen we ons echter specifiek richten op het aspect van 'zaaien en oogsten'.

Zaaien en oogsten

Laten we eens kijken naar enkele voorbeelden uit de Schrift die ons Gods rechtvaardige manier van regeren laten zien:

- Koning Adoni-Bezek liet de duimen en grote tenen van zeventig verslagen koningen afhakken. Toen hij gevangen werd genomen, overkwam hem hetzelfde. 'Toen zei Adoni-Bezek: „Zoals ik ... gedaan heb, zo heeft God mij vergolden'. (Richteren 1:7). Hij begreep
- dat God een God van vergelding is.
- Koning Achab was boos op de trouwe Naboth omdat hij weigerde hem zijn wijngaard te verkopen. Toen Izebel, Achabs slechte vrouw, het heft in eigen handen nam, liet Achab haar gewoon haar gang gaan. Kort daarna werd Naboth gestenigd omdat er een vals getuigenis tegen hem was afgelegd, en de honden likten zijn bloed op. En wat gebeurde er enige tijd later? Achab raakte ernstig gewond in de strijd en het bloed van de stervende koning stroomde in zijn strijdswagen. Toen de strijdswagen in de vijver van Samaria werd gewassen, likten de honden zijn bloed op, precies op de plek waar ze Naboths bloed hadden opgelikt. Dit was de rechtvaardige goddelijke straf die de profeet Elia had voorspeld (1 Koningen 21:19; 22:38).
- Koning Asa zorgde ervoor dat de voeten van de profeet Hanani, die hem onbevreesd op zijn falen had aangesproken, in de gevangenis in het blok werden gezet. Kon hij deze vreselijke daad ongestraft uitvoeren? Nee. Toen Asa oud werd, werd hij ernstig ziek aan zijn voeten (2 Kronieken 16:10; 12).
- Saul van Tarsus nam deel aan de steniging van Stefanus, de eerste Christelijke martelaar (Handelingen 7:58). Later ervoer de bekeerde Paulus zelf wat het betekende om door een uitzinnige menigte ge-

stenig te worden (Handelingen 14:19; 2 Korintiërs 11:25).

De sluwe Jakob

We zien heel duidelijk de rechtvaardige wegen waarlangs God over de aartsvader Jakob regeerde:

- Jakob betaalde zijn oudste broer Ezau een belachelijke prijs voor het eerstgeboorterecht: brood en een bord linzensoep (Gen. 25:31-34). Later moest Jakob meemaken dat Laban hem uitbuitte en daarbij het overeengekomen loon wel tien keer veranderde (Gen. 31:7-42).
- Jakob bedroog zijn vader Izak om de zegen van de eerstgeborene op slinkse wijze te verkrijgen. Hij deed tegenover zijn vader alsof hij Ezau was, de oudste zoon (Gen. 27:14-24). En kijk: Jakob werd een aantal jaren later door zijn schoonvader Laban bedrogen, die in de huwelijksnacht zijn oudste dochter Lea aan Jakob gaf en daarbij net deed alsof het de jongste was, Rachel, de dochter die Jakob eigenlijk als vrouw wilde hebben (Gen. 29:21-25)!
- Toen Jakob Izak bedroog, maakte hij misbruik van zijn slechtiendheid (Gen. 27:1). Laban benutte het donker om Jakob te misleiden en zijn oudste dochter Lea listig naar Jakobs slaapplek te sturen.
- Jakob bedekte zich met het vel van een geitenbokje om zich tegenover

Izak als de sterk behaarde Ezau voor te doen (Gen. 27:16). Vele jaren later doopten de zonen van Jakob het gewaad van Jozef in het bloed van een geitenbok om Jakob te laten denken dat zijn lievelingszoon door een wild dier was verscheurd (Gen. 37:31).

Deze voorbeelden laten zien hoe rechtvaardig de wegen van Gods regering zijn. Hier gaat het om gevallen waarin God Jakob *precies* vergold naar wat hij zelf had gedaan. Laten we er echter aan denken dat we vaak meer oogsten dan dat we hebben gezaaid. De profeet Hosea zegt: 'Want wind zaaien zij, maar een wervelwind zullen zij oogsten' (Hos. 8:7).

Gods wegen met Zijn kinderen

Nu zouden we kunnen denken dat deze God een strenge heerser is, Die ons ons verdiende loon geeft. Maar deze God is ook onze Vader; Hij heeft altijd het beste met Zijn kinderen voor. Laten we dat niet vergeten.

De volgende gedachten zijn bedoeld om een zo evenwichtig mogelijk beeld

te krijgen. Hierbij richten we ons met name op Gods regering met het oog op Zijn kinderen:

- Gods regering heeft betrekking op het gedrag, de toestand en de levenswandel. De positie van een gelovige, 'een kind van God in Christus', wordt nooit ter discussie gesteld wanneer God hem moet tuchtigen. Wie in de Heere Jezus gelooft, is en blijft een kind van God.
- Gods regering heeft betrekking op de aarde, op wat in deze tijd gebeurt. Het gaat niet om de eeuwigheid, om hemel en hel. Wie uit God geboren is, mag weten: Ik zal eens in het Vaderhuis zijn, ook als niet alles in mijn leven perfect liep. Gods genadige raadsbesluit wordt volbracht!
- Gods regering dwingt ons respect af: we willen ons leven met eerbied leiden voor een grote God, Die ieders werk oordeelt (zie 1 Petr. 1:17). Maar we moeten als Christen nooit in angst leven voor de God Die in Christus Jezus onze Vader is en Die ons liefheeft zoals Hij Zijn eigen Zoon liefheeft (Joh. 17:23)!
- Gods regering zorgt ervoor dat de mens ontvangt wat hij heeft verdiend. Dat geldt echter niet alleen in negatieve, maar zeker ook in positieve zin. We kunnen niet alleen 'in ons eigen vlees zaaien', maar ook 'in de Geest' (Gal. 6:8). Dan zal de oogst goed worden.
- Gods regering zorgt voor een rechtvaardige oogst, die overeenkomt met onze daden. Toch handelt God niet alleen op deze manier met ons. Hij geeft ons ook duizendvoudig wat wij niet hebben verdiend! Jakob getuigde er al van: '... ik ben te onbeduidend voor al de blijken van goedertierenheid en al de trouw die U Uw dienaar bewezen hebt' (Gen. 32:10). En David roept uit: 'Hij doet ons niet naar onze zonden en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden. Want zo hoog de hemel is boven de aarde, zo is Zijn goedertierenheid machtig over wie Hem vrezen' (Ps. 103:10-11).
- Gods regering wordt ten behoeve van de mens uitgeoefend en niet om een principe in stand te houden. God wil ons tot de erkenning brengen: het kwaad brengt verderf en moet worden gemeden, het goede brengt zegen en moet worden bevorderd.
- Gods regering kent geen haast: 'Omdat het vonnis over een slechte daad niet snel geveld wordt ...' (Pred. 8:11). Het kan lang duren voordat er een zaadje opkomt en de oogsttijd aanbreekt. Maar de oogst zal komen! Een Duitse dichter zei terecht: 'Gods molens malen langzaam, maar zeker'.
- Gods regering is consequent: de gevolgen van onze daden worden niet automatisch ongedaan gemaakt als we onze zonden belijden. Vaak – maar ook niet altijd – blijven er ne-

gatieve gevolgen bestaan. Toch vergeeft God onmiddellijk en herstelt Hij de omgang met degene die berouwvol bij Hem komt. Zo was het ook bij David: de profeet Nathan beloofde hem enerzijds vergeving, maar hield hem anderzijds ook de onherroepelijke gevolgen van het overspel en de moord voor (2 Sam. 12:11-14).

- Gods regering is 'onnaspeurlijk' en 'ondoorgrondelijk' (verg. Rom. 11:33). Het komt ons daarom niet toe het verband tussen oorzaak en gevolg te beoordelen. Als iemand door een moeilijke periode gaat, mogen wij niet concluderen dat dit het gevolg is van erge zonden. Deze fout maakten de vrienden van Job, en ze richtten daarmee veel onheil aan.
- Gods regering kan ook daaruit bestaan dat Hij de mensen hun gang laat gaan en niet ingrijpt. Dat vinden we bijvoorbeeld in Hosea 4:17 en in Romeinen 1:24,26,28. Dat is de zwaarste vorm van tucht. Want de

mensen veroorzaken door hun zondig leven veel schade voor zichzelf.

Samenvatting

God regeert over deze aarde: Hij zorgt ervoor dat mensen oogsten wat ze hebben gezaaid. Zou dat ons niet voorzichtig moeten maken met het oog op de zonde, opdat we alle lichtvaardigheid wegdoen, ook in ons denken?

We moeten de woorden van de apostel Petrus goed inprenten: 'En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreeze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap ...' (1 Petr. 1:17). Houd daarbij vast voor ogen dat onze hemelse Vader een God van liefde is: '... in de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent ... maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam. Hij is ... in de laatste tijden geopenbaard omwille van u' (1 Petr. 1:18-20).

Gerrid Setzer

*O, diepte van rijkdom, zowel van
wijsheid als van kennis van God, hoe
ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en
onnaspeurlijk Zijn wegen!*

Romeinen 11:33

Vergeet niet te danken

De zomer is al weer een poosje voorbij. We zijn blij met elke warmere dag die ons in het najaar nog wordt geschonken. De vakantiedagen gingen veel te snel voorbij. Hebben jullie ook gemerkt dat je in de vakantie dankbaar bent voor dingen waarvan je je in het dagelijks leven helemaal niet bewust bent? Soms worden de vele dingen waarvoor we kunnen danken aan ons oog onttrokken door al ons werk en onze problemen. Als dat zo is, moeten we opnieuw oog krijgen voor alle zegeningen en de Heere daarvoor danken, zoals we kleine kinderen leren 'dank u wel' te zeggen.

Misschien denk je dat God zo groot en hoog is dat onze dank Hem koud laat. Maar dat is niet zo. Denk alleen maar aan het geven van een glas koud water wat Hij zal belonen (Matth. 10:42), aan de tien melaatsen van wie er maar één zijn Redder dankte. De Heere vroeg hem: 'Zijn niet de tien gereinigd? Waar zijn dan de negen anderen? Zijn er dan geen anderen gevonden die terugkeren om God de eer te geven dan deze vreemdeling?' (Luk. 17:17-18). De Heere danken betekent dus God de eer geven!

Danken maakt gelukkig en tevreden. Het is een element van betekenis in ons gebedsleven. God geeft ons alles wat wij dagelijks nodig hebben, toch zijn wij vaak zo ondankbaar.

En soms vergeten we ook te danken voor de grote redding die ons werd geschonken. Als iemand ons uit een moeilijke situatie heeft geholpen, bedanken we die persoon van harte. Maar hoe vaak zijn we niet onverschillig tegenover de Heere Jezus, ondanks dat Hij zoveel voor ons heeft gedaan. Hij verblijdt Zich elke keer als we Hem danken en loven.

Misschien helpt het je om eens op een rijtje te zetten waarvoor je kunt danken. Hier een paar voorbeelden:

- redding en vergeving van schuld;
- geestelijk voedsel door het Woord van God;
- gemeenschap met broeders en zusters in het geloof;
- gezondheid;
- eten en kleding;
- bezigheid op school, opleiding of werk;
- ouders, familie en vrienden;
- ...

Dank God voor al Zijn weldaden en doe dat vaker. Dan wordt Hij geëerd en zelf word je er blij van.

3 Johannes

Geliefde, ik wens dat het u in alles goed gaat en dat u gezond bent, zoals het uw ziel goed gaat.

3 Johannes vers 2

Ook 3 Johannes heeft veel te zeggen over waarheid en liefde, maar benadrukt liefde als de noodzakelijke metgezel van waarheid. Want er was een ander soort kwaad opgetreden: een man in de gemeente beweerde blijkbaar voor de waarheid te handelen, terwijl hij anderen uit de gemeente wierp – hij nam zelfs de apostel Johannes niet aan. Als de liefde voor de heiligen van God op deze manier wordt veronachtzaamd, dan kan er geen enkele aanspraak gemaakt worden op 'waarheid'. Waarheid en liefde moeten samengaan. Ze vullen elkaar aan, want daarin is het wezen van God Zelf.

Gajus, aan wie Johannes schrijft, wordt zelf geprezen omdat het zijn ziel goed gaat. Johannes spreekt de wens uit dat het hem in lichamenlijk opzicht net zo goed mag gaan. Mogelijk was hij niet gezegend met de fysieke kracht om veel te kunnen verdragen waar het onenigheid betrof, maar zijn wandel in de waarheid en zijn trouwe zorg en liefde

voor hen die waren uitgegaan voor het werk van de Heere, worden in hoge mate geprezen.

De 'vreemdelingen' die hier genoemd worden, zijn totaal andere mensen dan de 'verleiders' uit 2 Johannes. Het gaat hier om broeders die Gajus tevoren nog niet kende, die zich onbaatzuchtig toewijdden aan het werk van Christus en niets aannamen van mensen die tot de heidense volken behoorden – dat wil natuurlijk zeggen: van de ongelovigen. Net zo volkomen als de misleiders afgewezen moesten worden, moesten deze ware dienstknechten van Christus worden ontvangen.

Laten wij deze goddelijke warmte van liefde ontwikkelen in een juist evenwicht met de waarheid, door aandacht te schenken aan de bediening van deze brief. Ook nu weer schrijft de apostel dat hij van plan is spoedig te komen.

Leslie M. Grant

Geheimschrift

Weet jij het te ontcijferen?

≥ ⌊ ⊥ ⊥ ∨

⌊ ⊥ ⊥ ⊥

∨ ⊥ ⊥ ≥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ∨ ∨

⌊ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ∨ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⌊ ⊥ ≥ ≤ ≤ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⌊ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ∨

⌊ ∨ ⊥ ⊥ ⊥ 119 : 114

Laat je geen 'sterrenstof' in de ogen strooien!

Op woensdag 16 juli 2025 verscheen op NOS Nieuws een artikel met de volgende titel: **Astronomen maken 'babyfoto' van pasgeboren zonnestelsel**
<https://nos.nl/artikel/2575276-astronomen-maken-babyfoto-van-pasgeboren-zonnestelsel>

De eerste alinea luidt:

Het is een bijzonder beeld van heel ver weg: de geboorte van een nieuw zonnestelsel. Een internationaal team van sterrenkundigen heeft voor het eerst de fase vastgelegd waarin proto-planetair stof begint samen te klonteren rond een 'babyster'. De resultaten zijn vandaag in het wetenschappelijk tijdschrift Nature gepubliceerd.

Hier kom ik straks nog op terug!

De tweede alinea luidt:

Het is niet naast de deur: HOPS-315 bevindt zich 1300 lichtjaar ver weg. Dat betekent dat dit beeld van de ster onderweg is geweest sinds Karel de Grote en Bonifatius op aarde rondliepen. Voor wie niet weet wat erop is te zien, kan het van alles zijn. Een wazige vuurwerkfoto. Een reflectie in een fotolens. Een close-up van een in slow motion exploderende gloeilamp (zie afbeeldingen in het artikel).

Nee, inderdaad is dit zeker niet naast de deur. Een klein rekensommetje waarbij je goed in de gaten moet houden dat een lichtjaar een **afstand** is en geen **tijdseenheid**: Eerst de definitie van een lichtjaar. Het is de afstand die licht met een snelheid van ongeveer 300.000 kilometer per seconde, in één jaar aflegt. Dan nu het rekensommetje: Eén lichtjaar is ongeveer $9,461 \times 10^{12}$ kilometer. Dus 1300 lichtjaar is ongeveer $1,23 \times 10^{16}$ kilometer. Dat is **12.300.000.000.000.000** kilometer.

De vraag is dan natuurlijk wat ziet men op zo'n gigantische afstand? Men maakt

hierbij (zie het artikel) gebruik van een prachtig staaltje van menselijk kunnen door het gebruik van telescopen, één in de ruimte: de **James Webb-ruimte-telescoop** en een andere gigantische telescoop op aarde: de **ALMA** in Chili.

Wat men ziet, neemt men waar via de 'ogen' van deze telescopen wat dan op beeldmateriaal wordt vastgelegd. **Dat is dus iets wat men in het heden ziet!** De interpretatie van deze beelden is het werk van mensen. Mensen die zich bepaalde gedachten over de werkelijkheid hebben gevormd en vanuit dat wereldbeeld naar bijvoorbeeld het heelal kijken.

Het maakt nogal wat uit of:

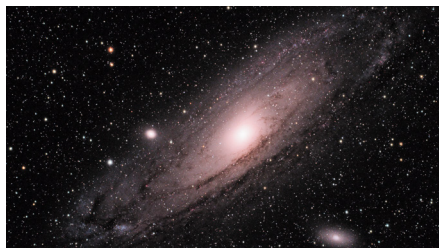
Je het bestaan van alle dingen naar menselijke maatstaven interpreteert vanuit de oorsprong van het heelal als gevolg van de 'big bang' die 13,8 miljard jaar geleden zou hebben plaatsgevonden (een enorme ontplofing van bolletje energie waarvan de grootte niet meer geweest zou zijn dan een punt op deze pagina) en als gevolg daarvan zou dan o.a. 4,5 miljard jaar geleden de aarde zijn ontstaan, waar trouwens geen enkel mens getuige van heeft kunnen zijn!

Of:

Dat je de Heere op Zijn Woord neemt: 'In den beginne schiep God de hemel en de aarde' (Genesis 1:1). We lezen in dat eerste hoofdstuk van de Bijbel dat de Drie-enige God betrokken was bij de schepping van alle dingen en aan het einde van de zesde dag van

de scheppingsweek hiervan getuigde (drie Ooggetuigen!): 'En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed' (vers 31). Bij deze getuigenis behoorde ook dat wat op **de vierde scheppingsdag** gemaakt werd: de zon, de maan en ook de sterren. Alles in perfecte harmonie met de Schepper van alle dingen! De schepping was af en volkomen compleet!

Helaas is alles niet zo gebleven. De opstand van satan tegen God, zijn val en met hem de (zonde)val van de mens die hij in zijn val meesleurde door hen te verleiden in de Hof van Eden, waardoor nu *'... heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe'* (Rom. 8:22). Het heelal, de zon en de maan, de sterrenhemel daarvan getuigde David (zelfs vele jaren na de zondeval van de mens): *'De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk Zijner handen'* (Psalm 19:1). Die val van satan en van de mens heeft ook kosmologische gevolgen gehad. Ook het eens zo perfecte heelal is dat nu niet meer! Planeten die als gevolg daarvan ooit met elkaar in botsing zijn gekomen, hebben enorme gigantische brokstukken en stofwolken van onvoorstelbare omvang doen ontstaan waarvan we de gevolgen ook in ons zonnestelsel kunnen waarnemen. Gigantische kraters als gevolg van inslagen van die brokstukken (asteroïden) zijn o.a. waar te nemen op 'onze' eigen maan en op de planeet Mars. Zelfs op 'onze' aarde zijn in het recente verleden (bij aanvang van en tijdens de zondvloed) enorme inslagen geweest.

Nu kom ik terug op het gedeelte uit de eerste alinea:

Het *'proto-planetair stof'* wat zou beginnen *'samen te klonteren rond een babyster'* is niets anders dan het stof en de brokstukken van gigantische gebeurtenissen die in het eens zo perfecte heelal hebben plaatsgevonden, mogelijk zelfs al zeer kort na de zondeval. Volgens de 'interpretatie' van de onderzoekers zou het nog 5 miljoen jaar duren *'voordat planeten zich echt hebben gevormd'*. Daarbij laat men alleen *'artistieke impressies'* van dit *'samenklonteren'* zien, geen echte waarneming dus, maar interpretatie.

Laat je geen 'sterrenstof' in de ogen strooien! Er vormen zich nu geen sterren en planeten meer. Dat zou met die miljoenen jaren niet eens zijn waar te nemen! Op de laatste dag van de scheppingsweek was de schepping compleet met zon, maan en sterren! *'Hij telt het aantal sterren, Hij noemt ze alle bij hun naam. Onze Heere is groot en geweldig in kracht'* (Psalm 147:4,5). Niet gedurende miljarden en miljoenen jaren, maar in zes dagen (zie Exodus 20:11), ongeveer zesduizend jaar geleden. *'Want Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er'* (Psalm 33:9).

Ad Massar

Gehoorzaamheid heeft een slechte naam

De kop boven een artikel in ons dagblad maakte me nieuwsgierig: 'Gehoorzaamheid heeft een slechte naam'. De bijdrage begint met de vaststelling: 'Gehoorzaamheid geldt niet meer als een belangrijke deugd'.

Men is zich kennelijk bewust van het waardeverlies van gehoorzaamheid in de westerse wereld. Echter, er wordt niet van waardeverlies gesproken, maar van een *verandering* van waarden. De mensen willen bijvoorbeeld in geen geval meer terug naar de gehoorzaamheid en trouw zoals in de tijd van het nationaalsocialisme. Dat kunnen we goed begrijpen. Maar rechtvaardigt een dergelijk misbruik een afschaffing ervan? Zouden we ons niet steeds opnieuw moeten bezinnen op deugden volgens de Bijbelse maatstaf?

Gehoorzaamheid – een concept van de Schepper

Toen God de mens schiep en hem in de Hof van Eden plaatste, gaf Hij hem de grootst mogelijke vrijheid: 'Van alle bomen van de hof mag u vrij eten ...' (Gen. 2:16) – met één uitzondering: '... maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten ...' (vs. 17). Waarom gaf God dit ene verbod? Had God de mens niet volkomen vrijheid kunnen verlenen? Nee, dit ene gebod maakte de mens ervan bewust dat hij zich tegenover God moest verantwoorden, zich aan Hem moest onderwerpen. Gehoorzaamheid behoort dus tot de grondbeginselen van het menselijk bestaan. Maar de mens luisterde naar de slang en werd ongehoorzaam aan God en Zijn geboden. Zo werd de prachtige harmonie tussen de mens en God kapotgemaakt; er ontstond een geestelijke scheiding.

Door de ongehoorzaamheid van Adam werd zijn hele nageslacht 'als zondaars

aangemerkt' (Rom. 5:19). Zij allen zijn van nature 'kinderen van de ongehoorzaamheid' (Ef. 2:2).

Gehoorzaamheid – het beste voorbeeld

Toen de Heere Jezus mens werd, nam Hij de 'gestalte van een slaaf' aan en werd 'aan de mensen gelijk' (Fil. 2:7). Deze vernedering betekende voor Hem gehoorzaam worden. Als eeuwige Zoon en eeuwig God is Hij Heere en Gebieder. Maar met Zijn menswording is Hij knecht van God geworden. En zo heeft Hij ons mensen getoond hoe God het vanaf het begin wilde: dat wij onze eigen wil aan de Zijne onderwerpen.

Alles wat de vernederde Zoon van God hier op aarde deed, gebeurde in volkomen overeenstemming met Zijn hemelse Vader. Ja, het was zelfs Zijn voedsel om de wil te doen van God, Die Hem gezonden had, en Zijn werk te volbrengen (Joh. 4:34). Zijn gehoorzaamheid bereikte haar hoogtepunt in Gethsémané en aan het kruis, toen de Heere Jezus Zelf als het offer voor de zonde stierf. Zo was het van oorsprong af de wil van God geweest (Hebr. 10:5-10). Dat bracht de Heere Jezus in de diepste lijdensnood. Toch bleef Hij gehoorzaam – '... tot de dood, ja, tot de kruisdood' (Fil. 2:8). Hem komt daarvoor onze diepste dank toe!

'Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaars aangemerkt worden, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene velen als rechtvaardigen aange-

merkt worden' (Rom. 5:19). En Petrus zegt in 1 Petrus 1:14 dat we 'gehoorzame kinderen' moeten worden. Wij bezitten het eeuwige leven en zijn daarom zelfs bekwaam '... tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus ...' (1 Petr. 1:2).

Gehoorzaamheid – een voortdurende plicht

Maar als kinderen van God hebben we ook nog de oude zondige natuur in ons. Daarom beantwoorden we helaas niet altijd aan ons volkomen Voorbeeld.

Het is daarom des te belangrijker ons te bezinnen op Gods voorschriften in Zijn Woord. Daarin vinden we '... de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God ...' voor ons leven (Rom. 12:2). Daarbij hoort ook dat we aan overheden en machten onderdanig zijn en dat we hun gehoorzaam zijn (Tit. 3:1). Voor zover de wensen en voorschriften van de door God ingestelde autoriteiten, zoals ouders, leraren en

leidinggeevenden, niet in tegenspraak zijn met de wil van God, moeten we die opvolgen. Dat is soms niet makkelijk. Onszelf verloochenen en luisteren naar wat anderen zeggen, komt noch overeen met onze oude natuur noch met de algemeen aanvaarde levensstijl van onze tijd. Want braaf zijn is uit.

'Bij het rijpingsproces hoort de erkenning dat men iets niet altijd beter hoeft te weten. Wanneer het verstandig is de eigen wil opzij te zetten... Dat deze gedachte moeilijk over te dragen is, heeft er waarschijnlijk mee te maken dat het ego tegenwoordig zo groot is geworden. Van dat ego verlangen zich te onderwerpen, staat zo'n beetje gelijk aan een belediging', zo lezen we verder in het hierboven aangehaalde krantenartikel.

Gehoorzaamheid maakt blij

In deze tijd van individualisme, waarin zelfverwerkelijking wordt gepropageerd, kan gehoorzaamheid slechts overgave, beperking en verlaging betekenen. Maar Christenen hebben een ander perspectief. Zij weten dat je door gehoorzaamheid vrij en gelukkig wordt: 'Ik zal wandelen op ruime baan, omdat ik Uw bevelen gezocht heb' (Ps. 119:45). Wie zijn eigen wil begint op te geven, zal de ruimte van Gods liefde leren kennen. En wie in deze liefde blijft, zal grote blijdschap ervaren – zoals de Heere Jezus die had toen Hij als gehoorzaam mens op aarde woonde (verg. Joh. 15:10-11). Laten we het uitproberen!

Hartmut Mohncke

De toekomst voorspellen!?

'Denk aan de dingen van vroeger, van oude tijden af, dat Ik God ben en niemand anders ... Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben ...'

Jesaja 46:9-10

De toekomst voorspellen!?

Zijn betrouwbare toekomstvoorspellingen eigenlijk wel mogelijk? – In de oudheid waren er heidense orakels die bekend en gevreesd waren om hun dubbelzinnigheid. En waarzeggerij is van alle tijden.

Tegenwoordig schetsen personen die de toekomst serieus onderzoeken 'scenario's'. Dat zijn beschrijvingen van ontwikkelingen die aan de hand van bepaalde aannames plausibel lijken. Maar geringe wijzigingen in de vooronderstellingen leiden al tot volledig andere resultaten. Betrouwbare voorspellingen over de toekomst zijn er dus langs deze weg niet.

In dit verband is het volgende feit bijzonder interessant. De Bijbel bevat niet alleen talrijke profetische uitspraken, maar een groot deel daarvan *is reeds daadwerkelijk in vervulling gegaan*. De voorspellingen die nog niet werkelijkheid zijn geworden, hebben betrekking op de vóór ons liggende eindtijd van de wereld. Voor de vele voorspellingen die inmiddels in vervulling zijn gegaan – dit kunnen we controleren – is maar één verklaring denkbaar: *God heeft zowel de profetie gegeven als de vervulling ervan in de geschiedenis bewerkt*.

Voor de grote God ligt de toekomst net zo open als het heden en verleden. Dat is gewoon een kenmerk van Zijn God-zijn, zoals bovenstaande Bijbeltekst zegt. Ook ons leven ligt open voor Hem; we hebben verantwoording aan Hem af te leggen. En God verwacht van ons dat we positie kiezen. Zijn aankondigingen betreffen met name Zijn Zoon Jezus Christus. Hij is de Weg tot God. De tijd van Jezus' komst werd door de profeet Daniël voorspeld, de geboorteplaats Bethlehem door de profeet Micha en de maagdelijke geboorte door Jesaja. – Is dat geen reden voor verwondering?